

Споразум о сарадњи између Министарства унутрашњих послова Руске Федерације и Министарства унутрашњих послова Републике Србије

Министарство унутрашњих послова Руске Федерације и Министарство унутрашњих послова Републике Србије, даље у тексту – Стране, придавајући велики значај развоју међународне сарадње у сфери борбе против криминала и очувања правног поретка, обезбеђивању заштите људских права и слобода, полазећи од обостране жеље за јачањем заједничког деловања Страна, темељећи се на општепризнатим принципима и нормама међународног права, сложили се у вези следећег:

Члан 1. Обавеза сарадње

Стране сарађују у складу са одредбама овог Споразума, делујући у границама своје компетенције, поштујући законодавство и међународне обавезе својих држава.

Члан 2. Правци сарадње

1. Стране остварују сарадњу у спречавању, откривању, сузбијању и разоткривању кривичних дела и пре свега:
 - тешких кривичних дела против људског живота, здравља, слободе и достојанства, као и против имовине;
 - терористичких напада, као и финансирања тероризма;
 - корупције и активности организованог криминала;
 - екстремистичких активности;
 - незаконитог промета оружја, муниције, експлозива и отровних супстанци, као и радиоактивних материјала;
 - незаконите трговине дрога и психотропних супстанци, као и њихових прекурсора;
 - привредног криминала, укључујући легализовање прихода криминалног порекла;
 - израде и пуштања у оптицај фалсификованих новчаница, докумената, хартија од вредности и средстава безготовинског плаћања;
 - кривичних дела која се односе на културне и историјске вредности;
 - сајбер криминала;
 - кривичних дела против безбедности саобраћаја.
2. Стране такође сарађују у следећим областима:
 - обезбеђење јавног реда;
 - осигурање безбедности друмског саобраћаја;

- идентификација неидентификованих лешева, и особа које због свог здравственог стања или узраста не могу пружити своје личне податке;
- материјално – техничко обезбеђивање рада Страна;
- научно-истраживачка делатност, развој информационих система, специјалних техничких средстава и опреме;
- припрема и стручно усавршавање кадрова;
- развој спортских и културних веза;
- пружање помоћи на уговорној основи у лечењу и санаторијско-бањском оздрављавању својих припадника и чланова њихових породица.

Члан 3. Облици сарадње

1. У циљу реализације одредаба члана 2. овог Споразума Стране сарађују у следећим облицима:
 - размена информација од интереса о припремама или већ извршеним кривичним делима и особама у то умешаним;
 - извршење захтева о спровођењу оперативних истражних активности;
 - потрага за лицима која се крију од кривичног гоњења или извршења пресуде а такође за несталим лицима;
 - размена информација о новим врстама дрога и психотропних супстанци који су се појавили у незаконитом оптицају, о технологијама њихове производње као и супстанцама које се том приликом користе, а такође о новим методама истраживања и распознавања дрога и психотропних супстанци;
 - потрага и враћање према одређеним правилима предмета (ствари) који поседују бројеве или посебна обележја за распознавање, укључујући возила и ватрено оружје, а такође и нумерисане хартије од вредности и пасоше (лична документа);
 - размена радних искустава укључујући одржавање обука, консултација и семинара;
 - обука и усавршавање стручњака;
 - размена законодавних и других правних аката;
 - узајамно корисна размена научнотехничке литературе и информација о питањима делатности Страна.
2. Овај Споразум се не односи на питања изручивања и пружања правне помоћи у кривичним поступцима.

Члан 4. Развој сарадње

Овај Споразум не спречава Стране да одреде и развију друге међусобно прихватљиве области и облике сарадње, у складу са одредбама члана 1. овог Споразума.

Члан 5.

Захтеви о пружању помоћи

1. Сарадња у оквиру овог Споразума се остварује на основу захтева заинтересоване Стране о пружању помоћи или на иницијативу Стране, која сматра да ће таква подршка представљати интерес за другу Страну.
2. Захтев за пружање помоћи се упућује писмено. У хитним случајевима захтеви се могу преносити усмено, али најкасније за седам дана они треба да буду потврђени писмено, уз коришћење техничких средстава за пренос текста.
У случају постојања сумње у аутентичност или садржај захтева може се затражити додатна потврда.
3. Захтев о пружању помоћи треба да садржи:
 - назив органа који тражи помоћ и органа од кога се она тражи, ако је он познат;
 - резиме суштине предмета;
 - назнаку циља и образложење захтева;
 - приказ садржине захтеване помоћи;
 - сваку другу информацију која може бити од користи за прописно извршење захтева.
3. Захтев о пружању помоћи, достављен или потврђен писмено, потписује се од стране руководиоца органа који подноси захтев или његовог заменика и оверава се печатом органа који подноси захтев.

Члан 6.

Одбијање пружања помоћи

1. Пружање помоћи у оквиру овог Споразума се одбија у потпуности или делимично, ако Страна којој се подноси захтев сматра да његово извршење може нанети штету суверенитету, безбедности, друштвеном поретку или другим суштинским интересима њене државе или противречи законодавству или међународним обавезама њене државе.
2. Пружање помоћи се може одбити ако радња, у вези са којом је стигао захтев, не представља кривично дело према закону државе Стране којој се подноси захтев.
3. По могућности Страна којој се подноси захтев, пре доношења одлуке о одбијању пружања помоћи, на основу тачака 1. и 2. овог члана, консултује се са Страном подносиоцем захтева ради разматрања питања може ли помоћ бити пружана уз испуњење оних услова, које Страна којој се захтев подноси сматра неопходним. Страна подносилац захтева придржава се услова на основу којих јој се пружа помоћ.

4. Страна подносилац захтева писмено се обавештава о потпуном или делимичном одбијању испуњења захтева, уз навођење разлога одбијања.

Члан 7. Извршење захтева

1. Страна којој се подноси захтев предузима све неопходне мере за обезбеђивање брзог и што је могуће потпунијег извршења захтева. Страна подносилац захтева се без одлагања обавештава о околностима које представљају препреку за испуњење захтева или битно задржавају његово извршење.
2. Ако извршење захтева не спада у надлежност Стране којој се захтев подноси, она без одлагања обавештава о томе Страну подносиоца захтева и на основу њене молбе предаје га надлежном органу.
3. Страна којој се подноси захтев има право да затражи додатне информације, неопходне, по њеном мишљењу, за прописно извршење захтева.
4. Приликом испуњења захтева примењује се законодавство државе Стране којој се захтев подноси, ипак на молбу Стране подносиоца захтева може бити примењено законодавство њене државе, ако то не противречи основним принципима законодавства или међународним обавезама државе Стране којој се захтев подноси.
5. Ако Страна којој се захтев подноси сматра да хитно испуњење захтева може да омета кривично гоњење или други поступак, који је у току у њеној држави, она може да одложи испуњење захтева или да повеже његово испуњење са поштовањем услова, одређених као неопходних, након консултација са Страном подносиоцем. Ако се Страна подносилац слаже са пружањем помоћи под предложеним условима, она треба да поштује те услове.
6. Страна којој се подноси захтев на молбу Стране подносиоца предузима неопходне мере ради обезбеђивања тајности чињенице пристизања захтева, његовог садржаја и пратећих докумената, као и чињенице пружања помоћи.

У случају немогућности да се захтев испуни без очувања поверљивости, Страна којој се захтев подноси обавештава о томе Страну подносиоца, која одлучује да ли треба да се захтев испуни под таквим условима.

7. Страна којој се захтев подноси у најкраћем могућем року обавештава Страну подносиоца о резултатима извршења захтева.

Члан 8.
Ограничења у коришћењу добијене информације и докумената

1. Свака Страна обезбеђује тајност информација и докумената, које је добила од друге Стране, ако они имају поверљив карактер или ако Страна која их предаје, сматра непожељним објављивање истих.
2. Резултати извршења захтева, добијени на основу овог Споразума, без пристанка Стране, која их је ставила на располагање, не могу да се користе у друге сврхе од оних за које су били тражени и стављени на располагање.
3. За предају информација добијених по основу овог Споразума трећој страни неопходна је претходна сагласност Стране која их је ставила на располагање.
4. Ставови овог члана не искључују коришћење или објављивање информација или докумената, добијених као резултат извршења захтева, ако закони државе Стране подносиоца захтева предвиђају обавезу да се поступа на тај начин. Страна подносилац захтева унапред обавештава Страну којој се захтев подноси о могућем и предвиђеном коришћењу или објављивању таквих информација и докумената.

Члан 9.
Трошкови

Стране саме сnose трошкове, који ће се појављивати током испуњења овог Споразума, осим ако у конкретном случају не буде другачије договорено.

Члан 10.
Језици

1. Током реализовања сарадње на основу овог Споразума Стране користе руски, српски или енглески језик.
2. Захтеви и одговори на исте упућују се у писменом облику на званичном језику Стране подносиоца захтева уз обавезан превод на званични језик Стране којој се захтев подноси или енглески језик.

Члан 11.
Координација сарадње

1. Координација активности везаних за сарадњу Страна у оквиру овог Споразума са руске стране је у надлежности Административног Департмана Министарства унутрашњих послова Руске Федерације, са српске стране – Одељења за међународну полицијску сарадњу Управе криминалистичке полиције Министарства унутрашњих послова Републике Србије.

2. У случају потребе Стране ће одредити своје специјализоване оперативне службе које могу да успостављају директне контакте ради извршења одредби овог Споразума као и начин комуникације међу њима.

Члан 12.

Радни састанци и консултације

Представници Страна у случају потребе ће одржавају радне састанке и консултације ради разматрања питања учвршћења и повећања ефикасности сарадње у складу са овим Споразумом.

Члан 13.

Решавање несугласица

Несугласице које могу да се појаве у вези са тумачењем или применом одредби овог Споразума се решавају путем консултација и преговора.

Члан 14.

Однос према другим међународним уговорима

Одредбе овог Споразума не задиру у права и обавезе који проистичу из других међународних уговора Страна.

Члан 15.

Завршне одредбе

1. Овај Споразум ступа на снагу на дан његовог потписивања и остаје на снази до истека шест месеци од датума када једна од Страна добије писмено саопштење друге Стране о њеној намери да прекине важење.
2. Уз писмену сагласност Страна у овај Споразум могу се унети измене и допуне.

Сачињено 20. октобра 2009. године у два примерка сваки на руском, српском и енглеском језику при чему сви текстови имају подједнаку снагу.

**За Министарство унутрашњих послова
Руске Федерације**

**За Министарство унутрашњих послова
Републике Србије**